

Słowo Ludu

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOCZNICZEJ

ROK IV Nr 16 (802)

KIELCE

PIĄTEK, 18 STYCZNIA 1952 R.

Miliony Polaków jak najostrzej protestują przeciw uzbrajaniu hord hitlerowskich

Wzmrożona czujnością i ofiarną pracą nad budową potęgi swej Ojczyzny odpowiadają miliony Polaków na oświadczenie marionetkowego rządu w Bonn o wkskrzeszeniu Wehrmachtu. Gniew narodu, nienawiść i pogardę dla krwawych dolarowych mołodawców i ich slugusów w Niemczech Zachodnich, knującej ludobójcze plany — wyrażają najszerze masy na odbywających się w miastach i wsiach zebraniach.

oświadczenie amerykańskich państw z Bonn.

Podczas masówki w hucie „FERRUM” w Katowicach zebrani ostry piętnowali knowania neohitlerowców z Bonn.

„Jeszcze nie zagroziły się rany, jakie w rodzinach naszych pozostała ostatecznie, przez faszystów wywołana, wojna, w wielu krajach nie odbudowano jeszcze zniszczonej pozostawionej przez krwiożerczego najedźcę, a już panowie churchille, trumany, schumany, adenauery i inni zbrodniarze chcą nam przeszkodzić w pokojowej pracy — mówią przodownicy pracy Maria Serafin. Nasze wspaniałe sukcesy w realizacji zadań socjalistycznej sześciolatki pokazują podległym wojennym naszą siłę. Siłę tę będziemy pomnażać wyłożoną pracą w każdym miesiącu i w każdej godzinie — obronimy pokój!”

Słowa Marii Serafin wywołały nieopisany entuzjazm wśród zebranych robotników. Długo i entuzjastycznie skandują zgromadzeni: „STALIN - BIERUT - WILHELM PIECK!”

Na zakończenie zebrania zalogi huty „FERRUM” uchwalila rezolucję, w której czytamy m. in.: „Odpowiadając zgrosomom amerykańskim, będziemy jeszcze ofiarniej pracować nad realizacją zadań trzeciego roku planu 6-letniego dla umocnienia sił naszej ukończonej Ojczyzny!”

Na zebraniu robotników budowlanych w Szczecinie przemawiał m. in. b. więzień obozu koncentracyjnego w Stutthofie, stolarz — Karol Borowski. „Nie po zwolnieniu nigdy — mówił on — aby wyrefinowani mordercy, opłacani przez zbiorów dolarowców, znów wszczęli swoją krwawą robotę. Jesteśmy silni, bo Kochamy nasz kraj prawdziwą robotniczą miłością, bo mamy przyjaciół również wśród milionów ludzi pracy na świecie!”

Pod Poznaniem powstaje nowoczesna fabryka maszyn żniwnych

W Starolecie pod Poznaniem powstaje nowy wielki obiekt przemysłowy planu 6-letniego — nowoczesna, zmechanizowana fabryka maszyn żniwnych. Nowy ten obiekt przemysłowy zbudowany będzie na podstawie dokumentacji technicznej sporządzonej przez inżynierów radzieckich. Fabryka maszyn żniwnych zostanie wyposażona w najnowocześniejsze agregaty i urządzenia.

Na zebraniu zalogi FA-FA-WAG twierdzeniu jednego z mówców, „za krótkie są lapy neohitlerowskich odwetowców, wyciągające się po nasze ziemie” towarzyszyły okrzyki: „Precz z podlegaczami do nowej wojny!” „Precz z imperializmem anglo-amerykańskim!” „Utrwalimy pokój!”

Zdzisław Talma, popularny wśród zalogi „FA-FA-WAG-u” sekretarz Rady Zakładowej mówił: „Odbudowa Wehrmachtu hitlerowskiego — to nowa zbrodnia imperialistów, pragnących w imię swoich niecznych interesów zalać krwią kule ziemską, kontynuować rozpoczęte w Korrel ludobójstwa. My, robotnicy „Pa-fa-wagu”, jak najostrzej protestujemy przeciwko tym podłym zamiarom. Każdy z nas da jak największy wkład swej pracy w dalsze umocnienie potężnych sił pokój!”

Podnoszą się silne ręce robotników „Pa-fa-wagu”, którzy uchwalać rezolucję, potępiającą

60 tys. b. oficerów hitlerowskich trzonym wskrzeszanego Wehrmachtu

NOWY JORK (PAP). — Korespondent „New York Times” donosi z kwatery głównej Eisenhowera, że rząd Adenauera, na polecenie władz amerykańskich, opracował już projekt ustawy o powszechnej służbie wojskowej w Niemczech Zachodnich. Przewiduje się, że w życie tego projektu przewiduje się ochotniczością zaciąg 60 tys. byłych oficerów hitlerowskich, którzy stanowią mają zażalek zawodowych kadr wskrzeszanego Wehrmachtu.

W sztabie Eisenhowera — pisze „New York Times” — opracowano projekt organizacji Wehrmachtu, który ma się składać w pierwszym etapie — z 12 dywizji, w tej liczbie 9 dywizji pancernych i 3 dywizji zmotoryzowanej piechoty. Nadto wojska zachodnio-niemieckie będą dysponowały lotnictwem, liczącym na początku 1.500 samolotów bojowych.

Nowa wspaniała Warszawa — symbolem wieczystej przyjaźni polsko-radzieckiej

Uroczysta akademія z okazji 7 rocznicy wyzwolenia stolicy

17 BM. STARANIEM PREZYDIUM STOŁECZNEJ RADY NARODOWEJ ODBYŁA SIĘ W TEATRZE NARODOWYM UROCZYSTOŚĆ POŚWIĘCONA 7 ROCZNICY WYZWOLENIA WARSZAWY.

Na uroczystość przybyli: członek Biura Politycznego KC PZPR, wicepremier Aleksander Zawadzki, minister Spraw Zagranicznych Stanisław Skrzyszewski, wiceministrowie Obrony Narodowej — szef Sztabu Generalnego WP generał broni Władysław Korczyński i generał broni Stanisław Popławski na czele generacji, I sekretarz KW PZPR Władysław Wicha, przedstawiciele stronnictw politycznych i organizacji społecznych oraz liczni przedstawiciele społeczeństwa stolicy.

Obecni byli również przedstawiciele dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych.

Po odegraniu hymnów narodowych Polski i ZSRR zabrał głos przewodniczący Prezydium Stołecznej Rady Narodowej — Jerzy Albrecht, który powiedział m. in.:
TOWARZYSZE I OBYWATELE!
17 stycznia 1945 roku — jest to data, która na zawsze wryła się w serca ludu warszawskiego i milionowych mas naszego narodu. W tym dniu — łamiąc w zwycięskiej ofensywie obojętne i faszystowskie wojska hitlerowskie — wyzwoliciela na rodów Armia Radziecka, a u jej boku żołnierze Wojska Polskiego — wkroczyli w mury na

szego miasta. Od tego dnia Warszawa zaczyna swe nowe życie.

W rocznicę tego pamiętnego dnia — serca mas pracujących naszej stolicy i całego kraju wypełniają uczucia serdecznej wdzięczności i miłości dla bohaterów Armii Radzieckiej, dla wielkiego kraju socjalizmu — ZSRR — naszego wyzwoliciela i brata, który nie sał na swych barkach cały ciężar walki z hitlerowskim faszystem — rozgromił jego wroże siły — uchwycił nasz nadór przed zagładą, przyniósł wolność naszej Ojczyźnie i jej stolicy Warszawa.

W tym dniu, jak co rok, nasze uczucia miłości i wdzięczności biegną do Wielkiego Przyjaciela naszego narodu i naszej stolicy — do Towarzysza STALINA.

7 lat budowy Warszawy — to żywe ucieleśnienie idei braterstwa i sojuszu, który łączy nasz naród z narodem Związku Radzieckiego, to żywe potwierdzenie braterskiej pomocy ZSRR dla naszego narodu.

Żołnierz „wyzwoliciel i budowniczy” — cto jak we wdzięcznej pamięci zachował łud Warszawy obraz żołnierza radzieckiego z tego heroicznego okresu dźwignania z gruzów naszego miasta. Ta braterska pomoc wiernego sojusznika i przyjaciela — Związku Radzieckiego nie opuszcza nas ani na chwile i towarzyszy nam od dzieł w ciągu siedmiu lat w dziele odbudowy naszej stolicy.

3-ci rok realizacji 6-letniego planu budowy stolicy stawia przed nami nowe, jeszcze poważniejsze zadania. Rok 1952 przechodzić będzie pod znakiem dalszej b. poważnej rozbudowy przemysłu warszawskiego. Równoległe z rozbudową przemysłu postępować będzie jeszcze szybsze niż w roku 1951 budownictwo mieszkaniowe.

W 1952 r. przybędzie Warszawa

Będziemy niezłomnie walczyć przeciw imperialistycznym podpalaczom świata

Doposze uczestników akademii w Warszawie

Generalissimus **JÓZEF STALIN**
Przewodniczący Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

MOSKWA — KREML

Zgromadzeni na uroczystości poświęconej 7 rocznicy wyzwolenia Warszawy przedstawiciele warszawskiego ludu pracującego, przesyłają Wam, — genialnemu Wodzowi całej postępowej i milującej pokój ludzkości serdeczne, gorące pozdrowienia.

W dniu dzisiejszym serca mas pracujących naszej stolicy i całego kraju wypełniają uczucia serdecznej miłości i wdzięczności dla bohaterów Armii Radzieckiej, dla narodów Związku Radzieckiego, które pod Waszym kierownictwem rozgromiły faszystów hitlerowskich, uchroniły nasz naród przed zagładą i przyniosły nam wolność.

Stalini braterska pomoc i przykład Kraju Rad dla Warszawy i Polski jest podstawą naszych osiągnięć w odbudowie naszej umiłowanej stolicy, w budowie naszych zakładów przemysłowych i osiedli mieszkalnych.

W 7 rocznicę pamiętnego dla całego narodu polskiego dnia, podsumowując dorobek naszego pokojowego budownictwa wyrażamy niezłomną wolę walki przeciw imperialistycznym zakusom wojennym i niewygodną wiarę, że wielka sprawa pokoju i postępu, której Wy jesteście symbolem i sztandarem dla wszystkich narodów — zwycięży.

Do

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Obywatela **BOLESŁAWA BIERUTA**

WARSZAWA — BELWEDER.

W siódmą rocznicę wyzwolenia stolicy naszego kraju, Warszawy, zgromadzeni na uroczystości przedstawiciele ludności pracującej stolicy przesyłają Wam gorące, serdeczne pozdrowienia i uczucia głębokiej miłości.

Wasze wskazania są natchnieniem w naszej codziennej pracy, w naszym trudzie nad budową i wspaniałym rozkwitem Warszawy.

Pomni bohaterów ofiary Armii Radzieckiej i walczącego u jej boku Wojska Polskiego w dziele wyzwolenia naszej Ojczyzny i ukończonej stolicy Polski — Warszawy, na zawsze zachowamy w sercach wdzięczność za naszą wolność dla narodów ZSRR i Wielkiego STALINA.

W obliczu zbrodniczych zamierzeń imperialistów amerykańskich, odbudowujących nowy Wehrmacht — wnosić będziemy każdym dniem pracy nasz wkład w dzieło umocnienia siły naszego państwa i utrwalenia pokoju.

Nie będziemy szczędzić wysiłków, by z honorem wypełnić postawione przez Was zadania — budowy Warszawy, jako socjalistycznej stolicy naszej Ojczyzny.

Do

Ministra Obrony Narodowej
Marszałka Polski
KONSTANTEGO ROKOSSOWSKIEGO

WARSZAWA

Zgromadzeni na uroczystości, poświęconej 7 rocznicy wyzwolenia Warszawy przedstawiciele ludu stolicy, przesyłają Wam wyrazy serdecznych usun i pozdrowienia, jako wielkiemu synowi proletariatu Warszawy, bohaterowi wojny wyzwoleniczej z faszystem hitlerowskim, dowódcy, który wyszedł ze stalinskiej szkoły wojennej, stojącemu na czele Ludowego Wojska Polskiego.

Uczucia ludu warszawskiego skupiają się dziś wokół odrodzonego Wojska Polskiego, które zrodzone w bojach u boku Armii Radzieckiej, związane z nią nierozdzielnie sojuszem, stanowi dziś pod Waszym dowództwem potężną straż naszej niepodległości i bezpieczeństwa — potężną straż pokoju.

wie szereg nowych budynków szkolnych, przedszkoli i żłobków, ukończony zostanie nowy szpital. Znacznie powiększy się sieć sklepów uspołecznionego handlu i zakładów zbiorowego żywienia. Poważnej rozbudowie ulegnie sieć wodociągów, uruchomione zostaną nowe linie tramwajowe. Rok 1952 będzie wreszcie — przełomowym rokiem dla budowy metra warszawskiego. W tym roku przystąpimy do budowy pierwszych tuneli podziemnych.

W 7 rocznicę wyzwolenia stolicy jeszcze mocniej skupimy nasze siły w dziele pokojowego budownictwa, w dziele budowy naszej socjalistycznej stolicy, w dziele budowy jej wspaniałej przyszłości.

Przemówienie przewodniczącego Prezydium St. Rady Narodowej zebrani przyjmują żywymi, gorącymi oklaskami i okrzykami na cześć Związku Radzieckiego i jego genialnego wodza Józefa Stalina. Zrywają się raz po raz okrzyki na cześć Ludowego Wojska Polskiego i najwyższego zwierzchnika sił zbrojnych — Prezydenta R. P. **BOLESŁAWA BIERUTA**, na cześć Marszałka Polski **KONSTANTEGO ROKOSSOWSKIEGO**.

Sekretarz Prezydium Stołecznej Rady Narodowej **Włodzimierz Fedorowicz** odczytuje teksty depesz do Generalissimusa **Józefa Stalina**, Prezydenta R. P. **Bolesława Bieruta** i Marszałka **Konstantego Rokossowskiego**. Zgromadzeni przyjmują depesze długotwałymi manifestacyjnymi oklaskami.

Rozlegają się dźwięki „Międzynarodówki”.

Po części oficjalnej, uroczystości odbyła się część koncertowa związana tematycznie z rocznicą wyzwolenia stolicy.

Coraz liczniej napływają zobowiązania produkcyjne, którymi masy pracujące miast i wsi czczą 10-tą rocznicę powstania PPR.

Załoga **ZAKŁADÓW PRZEMYSŁU WĘLNIANEGO W BIELSKU**, noszących imię jednego z czołowych bojowników PPR z tego terenu, jednego z pierwszych organizatorów Gwardii Ludowej i Armii Ludowej w tym obwodzie, **Leona Łaska** — postanowiła godnie uczcić rocznicę powstania Polskiej Partii Robotniczej.

„Fakt, że zakłady nasze noszą imię **Leona Łaska** — powiedział na zebraniu zalogi tkacz **Tadeusz Jóźwiak** — zobowiązują nas do jeszcze większego zważenia

naszych szeregów w walce o szóstę i dobrobyt mas pracujących Polski Ludowej, zobowiązują nas do wzmocnionej walki o pokój i socjalizm, walki, do której nas mobilizuje i w której nam przewodzi PZPR — kontynuatorka Polskiej Partii Robotniczej”.

Jednocześnie tkacz **Tadeusz Jóźwiak** postanowił zmocnić wydatność pracy i wykonać w styczniu br. 20 tys. wateków ponad plan.

Jego śladem poszli czołowi tkacze zakładów: **Alfred Sikora** i **Stanisław Bożek** pracujący za 4 krosnach, którzy zobowiązali się wykonać do dnia 15 lutego br. po 50 tys. wateków ponad swe zadania produkcyjne.

Załoga **LUBELSKIEJ FABRYKI MASZYN ROLNICZYCH**, która roczny plan produkcyjny w ub. roku wykonała w 104 procentach, zobowiązała się dla uczczenia 10 rocznicy powstania PPR wykonać plan za I kwartał br. w 102,3 proc. Brygada młodzieżowa działu głównego mechanika postanowiła wykonać ponad plan prototyp przewoźne

Naród amerykański żąda Paktu Pokoju

NOWY JORK (PAP). — Prasa donosi, że Instytut Gallupa przeprowadził ostatnio w Stanach Zjednoczonych ankiety w sprawie paktu pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami. 70 proc. uczestników ankiety wypowiedziało się za natychmiastowym zawarciem paktu pokoju.

Setny samochód opuścił Żerań

Setny samochód „Warszawa M-20” opuszcza halę montażową Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu. **CAF** — fot. Baranowski

Z miast i wsi całej Polski napływają zobowiązania produkcyjne na cześć 10 rocznicy powstania PPR

W 1952 r. przybędzie Warszawa

Krwawe starcia Brytyjczyków z ludnością egipską

PARYŻ (PAP). — Z Kairu donoszą, że egipski minister spraw wewnętrznych Serag el Din pasza stwierdził, iż wydarzenia, jakie rozegrały się w środę w Tel el Kebir były najgwałtowniejszym od października ubiegłego roku starciem między Egipcjanami i Anglikami w strefie Kanału Sueskiego. Dowództwo brytyjskie rzuciło do walki przeciwko Egipcjanom artylerię, czołgi, samoloty i blisko 5 tysięcy żołnierzy. W egipskich kołach urzędowych podkreśla się, że wojska brytyjskie wzięły do niewoli przeszło 100 egipskich oficerów, żołnierzy i policjantów. Anglicy bombardowali wioski egipskie i wysiedlali mieszkańców. Rząd egipski przeprowadzi dokładne dochodzenia w sprawie tych niewych prowokacji brytyjskich i w ich wyniku rozważy kwestię ewentualnego poruszenia tej sprawy na forum międzynarodowym.

Czesław Babiński ministrem Budownictwa Przemysłowego

Prezydent R. P. mianował dotychczasowego kierownika Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego, ob. dr nauk tech. **Czesława Babińskiego** ministrem Budownictwa Przemysłowego.

Agencja Reutersa donosi z Kairu, że rząd egipski zamknął drogę Kair - Suez dla wszelkiego ruchu pojazdów brytyjskich.

Naród niemiecki nigdy nie uzna dyktatu imperialistów

Wicepremier NRD demaskuje wojenny charakter „układu ogólnego” między Adenauerem a mocarstwami zachodnimi

BERLIN, PAP. 16 STYCZNIA ODEBYŁA SIĘ W BERLINIE Z UDZIAŁEM LICZNYCH PRZEDSTAWICIELI PRASY NIEMIECKIEJ I ZAGRANICZNEJ KONFERENCJA PRASOWA, ZORGANIZOWANA Z INICJATYWY RADY NARODOWEJ FRONTU NARODOWEGO NIEMIEC DEMOKRATYCZNYCH.

Na konferencji obecni byli wicepremier NRD, Walter Ulbricht i wicepremier dr Hans Loch, poseł KPD do parlamentu bonńskiego — Walter Flisch, sekretarz generalny CDU — Herald Goetting, szef sekretariatu Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych — Wilhelm Koenen i kierownik Urzędu Informacji NRD — prof. Gerhard Elster. Konferencja poświęcona była za gadaniem, związanym z imperialistycznym „układem ogólnym” między rządem bonńskim a mocarstwami zachodnimi.

Do zgromadzonych dziennikarzy przemawiał m. in. wicepremier NRD Walter Ulbricht.

W obliczu całego narodu niemieckiego oraz wszystkich milijonów pokój sił całego świata, oskarżamy dr ADENAUERA — oświadczył on — o to, że wspólnie z przedstawicielami Stanów Zjednoczonych, Anglii i Francji przygotował pakt wojenny.

Wszyscy Niemcy stoją dziś przed doniosłą decyzją, która ma wybrać drogę pokojową drogą narady ogólnoniemieckiej w celu omówienia sprawy wyborów do Zgromadzenia Narodowego oraz zawarcia traktatu pokojowego, czy też drogę wiodącą do wojny, drogę przekształcenia Niemiec Zachodnich, przy pomocy „układu ogólnego” i planu Schumana w bazę wojenną, drogę śmierci i zniszczenia.

Zaostrza się kryzys gospodarczy w krajach zachodnich

Protesty przeciw dyskryminacyjnej polityce handlowej USA wobec Europy wschodniej

MOSKWA (PAP). Na łamach czasopisma „News”, wydawanego w Moskwie w języku angielskim, Yves Farge zamieścił artykuł, w którym czytamy:

Francuska opinia publiczna popiera ideę zwolnienia międzynarodowej konferencji gospodarczej. Życie gospodarcze Francji przechodzi głęboki kryzys. Jedynym wyjściem jest nawiazanie stosunków handlowych między Francją a krajami Europy wschodniej.

Międzynarodowa konferencja gospodarcza w Moskwie umożliwi przeprowadzenie głębokiej analizy światowej sytuacji gospodarczej. Na konferencji tej zbadane zostaną wszelkie możliwości, jakie otworzą się w przyszłym, pokojowym świecie, w którym porozumienie wzajemne będzie podstawą korzystnej współpracy dla wszystkich.

PARYŻ (PAP). Dziennik „L'Humanité” ogłosił oświadczenie poważnego przemysłowca branży włókienniczej, który

Walter Ulbricht podkreślił, że bonński rząd zdrady narodził się, zniestanawiony przez większość narodu niemieckiego, nie chciał ujawnić treści „układu ogólnego” przed Bundestagiem. Przypomina to metody tajnej dyplomacji hitlerowskiej. Adenauer chce postawić Bundestag i ludność Zachodnich Niemiec przed faktami dokonanymi. Aby pokrzyżować ten podstępny plan, Biuro Polityczne SED postanowiło poinformować za pośrednictwem tej konferencji

prasowej cały naród niemiecki i posłów do Bundestagu o istoty i charakterze „układu ogólnego”.

Tak zwany „układ ogólny” jest paktem wojskowym o nieograniczonych zobowiązaniach. W myśl tego układu żołnierze zachodnio - niemieccy mają być zobowiązani do walki o interesy imperialistyczne we wszystkich częściach świata. Charakterystyczną cechą „układu ogólnego” jest otwarte pogwałcenie uchwał poczdamskich, które — jak wiadomo — przewidziały traktowanie Niemiec jako jednolitej całości, jak równie demilitaryzację i demokrację Niemiec. „Układ ogólny” ma odwiec zawarcie trakta-

tu pokojowego a Niemcami na dziesiątki lat.

Poszczególne postanowienia „układu ogólnego” zaimują się głównie zobowiązaniami militarnymi Niemiec Zachodnich wobec trzech imperialistycznych mocarstw, przy czym ludność zachodnio - niemiecka ma wyrazić się swych praw suwerennych, a mocarstwa zachodnie mają uzyskać prawo ingerencji w sprawy wewnętrzne - niemieckie. Zachodnio - niemiecka republika związkowa ma poddać się rozkazom amerykańskich magnatów zbrojeniowych.

„Układ ogólny” jest dyktatem imperialistycznym. Naród niemiecki nie czuje się związany ani planem Schumana, ani „układem ogólnym”.

Kończąc, Walter Ulbricht podkreślił, że walka narodu niemieckiego przeciwko temu dyktatowi, przeciwko planowi Schumana i „układowi ogólnemu” będzie się nieustannie wzmacniała.

Narody ZSRR i krajów demokracji ludowej przygotowują się do obchodu 28 rocznicy zgonu Włodzimierza Lenina

NARODY ZWIĄZKU RADZIECKIEGO I KRAJÓW DEMOKRACJI LUDOWEJ PRZYGOTOWUJĄ SIĘ DO OBCHODU 28 ROCZNICY ZGONU WŁODZIMIERZA LENINA — „AŁOŻYCIELA PIERWSZEGO SOCJALISTYCZNEGO PAŃSTWA NA ŚWIECIE, TWÓRCY PARTII BOLSZEWICKIEJ”.

W całym Kraju Rad wygłasza się odczyty i pogadanki, poświęcone życiu i działalności rewolucyjnej wielkiego wodza mas pracujących. Na ekranach kin wyświetlane są filmy, związane tematycznie z życiem Lenina.

W miastach i wsiach CZECOSŁOWACJI odbywają się uroczyste akademie, poświęcone życiu i działalności rewolucyjnej Lenina. Wiele załóg fabrycznych oraz górniczych zaciągnęło „Warty Lenińskie”.

W 28 rocznicę zgonu Lenina

odbędzie się w Pradze otwarcie Muzeum Lenina. Muzeum znajdować się będzie w budynku, w którym w 1912 r. odbyła się praska konferencja SDFRR.

W BULGARII odbywają się liczne akademie, poświęcone życiu i działalności wielkiego wodza mas pracujących. W wielu miastach zorganizowano wystawy, poświęcone Leninowi.

Masy pracujące RUMUŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ z ogromnym zainteresowaniem studiują dzieła Lenina. Po wywołaniu Rumunii przez Armię Radziecką łączny nakład dzieł Lenina wyniósł 2.225.000 egzemplarzy.

Koreańskie Towarzystwo Łączności Kulturalnej z ZSRR organizuje w wielu miastach i wsiach odczyty, poświęcone 28 rocznicy zgonu Włodzimierza Lenina.

Wraz z całą postępową ludnością również naród polski czci pamięć Wielkiego Lenina. Miliony Polaków, zrzeszonych w kołach TPP-R, przygotowują akademie, zebrań, wieczornice, poświęcone życiu i działalności Lenina. Organizacje TPP-R wydają specjalne gazetki ścienne, organizują wystawy, które ukazują Lenina, jako organizatora Rewolucji Październikowej i wielkiego przyjaciele Polski.

Górnicy niemieccy przeciwko „planowi Schumana”

Korespondencja z Niemiec

Ratyfikacja „planu Schumana”, którą przeprowadziła skorumpowana większość marionetkowego parlamentu w Bonn wbrew woli milionów ludzi z Zachodnich Niemiec, wywołała zrozumiały protest przede wszystkim wśród ludności pracującej Trizoni. W Hanowerze i w Hamburgu dokerzy odmówili wyładowania dwóch brytyjskich statków z transportem broni. W szeregu kopalń węglowych w Zagłębiu Ruhry zastrąkowali górnicy. Metalowcy wezwali całą klasę robotniczą do aktywnej walki przeciwko wojennemu spiskowi baronów żelaza i węgla.

W dwa dni po ratyfikacji „planu Schumana” odbyła się konferencja górników w Essen, w której wzięło udział 821 delegatów z całego Niemiec, reprezentujących ponad 700 tys. górników zarówno z NRD, jak i Trizonii. Konferencja ta, która była pierwszą odpowiedzialną, nieradkacką klasą robotniczą na ratyfikację „planu Schumana”, odbyła się pod hasłem: „Ani jednego łosa węgla, ani jednego kilograma stali dla imperialistycznej wojny”.

Konferencja w Essen stała się

W Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ szef delegacji radzieckiej, minister Wyszyński złożył ujęte w osiem konkretnych punktach propozycje w sprawie zapobieżenia groźbie nowej wojny oraz w sprawie utrwalenia pokoju i przyjaźni między narodami. Te doniosłe propozycje, oparte na bardzo szczegółowej ocenie sytuacji międzynarodowej, wskazują drogę do osiągnięcia odprężenia, wskazują środki, przy których pomocy najskuteczniej będą mogły być zlikwidowane przyczyny obecnego napięcia.

Przedłożona przez min. Wyszyńskiego rezolucja radziecka domaga się od wielkich mocarstw redukcji sił zbrojnych i uzbrojenia o 1/3 w ciągu roku oraz zwolnienia do 15-go lipca 1952 r. światowej konferencji rozbrojeniowej.

Nie może być mowy o zapewnieniu ludzkości spokojnej przyszłości bez zakazu broni atomowej i bez międzynarodowej kontroli wykonania tego zakazu. Po tej linii idzie propozycja radziecka w przeciwieństwie do projektów USA, zmierzających pod szyldem tzw. planu Barucha do uznania zwolnienia amerykańskiej produkcji broni atomowej i przekazania USA kontroli nad energią atomową w całym świecie.

„Należy uznać za absolutnie bezsporny fakt — oświadczył min. Wyszyński — że dopóki toczy się w Korei wojna narzucona narodowi koreańskiemu, niemożliwe są żadne kroki przeciwko groźbie nowej wojny światowej”. Położenie kresu działaniom wojennym w Korei — oto jeden z zasadniczych warunków zapobieżenia groźbie nowej wojny. Tego domaga się rezolucja radziecka. Natomiast imperialiści za wszelką cenę starają się nie dopuścić do osiągnięcia porozumienia w sprawie zawieszenia broni i dążą do dalszego rozszerzenia wojny.

Głęboka troska ZSRR o rozładowanie napięcia międzynarodowego znajduje wyraz w punkcie rezolucji, domagającym się, by Zgromadzenie Ogólne NZ uznało, że przynależność do agresywnego bloku atlantyckiego nie da się pogodzić z przynależnością do ONZ. Nie można bowiem pogodzić sprawy pokoju z montowaniem przez amerykańskich imperialistów bloków agresji, z równoczesnym wskrzeszaniem hitlerowskiego Wehrmachtu, zakładaniem baz wojskowych na obcych terytoriach.

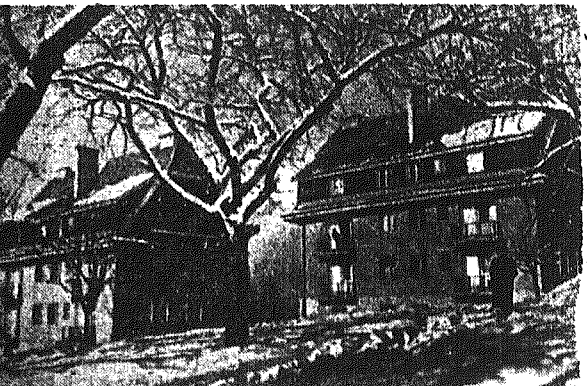
„Należałoby wysłuchać nie tylko głosu Związku Radzieckiego — oświadczył min. Wyszyński — nie tylko głosu delegacji radzieckiej, reprezentującej nasze wielkie państwo, nasz wielki naród, lecz również głosu tych 596 milionów ludzi, którzy podpisali apel Światowej Rady Pokoju i którzy domagają się tego, czego my tu bronimy tak wytrwale, z całą energią i z taką wiarą w całkowitą słuszność naszej sprawy”. W imieniu setek milionów ludzi, rezolucja radziecka raz jeszcze domaga się zawarcia Paktu 5 mocarstw, co w bardzo poważnym stopniu przyczyniłoby się do odprężenia sytuacji międzynarodowej.

Propozycje radzieckie donosnym echem odbły się na całym świecie. Nawet reakcyjna prasa Europy Zachodniej musiała przyznać, że propozycje radzieckie mają olbrzymie znaczenie. Socjaldemokratyczny francuski „Le Populaire”, którego nikt nie może pościć do sympatii do ZSRR i bezstronność, pisze, że „propozycje radzieckie stanowią znaczny krok naprzód”. Reakcyjny „Franc-Tireur” domaga się, by propozycje radzieckie zostały przedyskutowane w Zgromadzeniu Ogólnym. Prasa brytyjska prawie jednomyślnie uznała propozycje radzieckie za duży krok naprzód w kierunku odprężenia sytuacji międzynarodowej. Przyznali to również niektórzy przedstawiciele krajów bloku anglo-amerykańskiego, zabierając głos w Komisji Politycznej.

Propozycje radzieckie stwarzają realne podstawy porozumienia w niezwykle istotnych dla losów ludzkości sprawach. Stanowisko zajęte przez USA i innych delegatów bloku imperialistycznego jasno dowodzi, że nie chcą oni dyskusji, boją się jej i unikają. Nie chcą oni porozumienia i dlatego usiłują pogrzebać pokojowe propozycje ZSRR. Raz jeszcze świat ma możliwość przekonać się ku jakim celom zmierzają amerykańscy imperialiści obłudnie szermujący frazesami o pokoju i współpracy między narodami.

R.

Nowe osiedla dla robotników rumuńskich

Zapewnienie dobrych warunków mieszkaniowych masom pracującym stanowi stałą troskę władz w ustroju demokracji ludowej. Dzięki Rumuńskiej Partii Robotniczej i Rządowi zostały ostatnio wybudowane w najważniejszych ośrodkach przemysłowych Rumunii osiedla mieszkaniowe dla robotników. Na zdjęciu: Domu robotników kolejowych w Piotrosant. (Dolina Jiu).

W konkluzji Lippman pisze: „USA uczyć się będą w sposób bolesny, że amerykańska zagraniczna polityka gospodarcza opiera się na złudzeniach”.

BUDOWNICZOWIE cimlańskie systemu hydroenergetycznego rozpoczęli napełnianie ogromnego rezerwuaru wodnego — Morza Cimlańskiego. Szerokość rezerwuaru wynosi 28 km, a jego długość 380 km.

W SĘBYM TEMPIE posuwa się budowa nowego wielkiego wieżowca mieszkalnego na Placu Fostanina w Moskwie. Sierokość wieżowca ma 100 metrów, a jego wysokość 250 metrów. Obecnie przystąpiono do budowy szkieletu ostatnich pięter.

wielką manifestacją międzynarodowej solidarności klasy robotniczej. Owacyjnie powitano przedstawiciela francuskiej CGT — Senne. „Wspólny występek międzynarodowej klasy robotniczej” powiedział Senne — może zaszczydnie nie tylko Niemcom i Francuzom, ale wszystkim narodom nowego przelewu krwi, dając w zamian erę pokojowego dobrobytu”. W przyjętej na konferencji w Essen rezolucji czytamy, że robotnicy niemieccy w walce przeciwko „planowi Schumana” łączą się z masami pracującymi innych narodów, a przede wszystkim radzieckiego, polskiego, francuskiego, belgijskiego i włoskiego. Rezolucja ta kończy się słowami: „Zewrzyjmy nasze szeregi do walki z podżegaczami wojennymi i postarajmy się uczynić z naszych związków nieprzebyły mur pokójni Usuhny Adenauera, aby reszta nam z drogi i ta przeszkoda do zjednoczenia Niemców i do utrwalenia pokoju”. Kapitałiści znają siłę solidarności robotniczej. Dlatego ścieśnią się nie tylko z „planem Schumana”, ale również z utworzeniem jednostek wojskowych, których można będzie użyć na

froncie wewnętrznym. Ujawniło to delegat niemiecki na paryską konferencję w sprawie tzw. „armii europejskiej”, zausznik Adenauera, Teodor Blaak, który oświadczył, że wkrótce teke ministra Reichswahny. Oświadczył on na konferencji prasowej w Bonn, że każdy z sygnatariuszy bloku atlantyckiego będzie mógł sobie „wypożyczyć” narodową armię w celu utrzymania porządku we własnym państwie.

Alle rachunki te robione są bez gospodarza. Młodzież niemiecka protestuje przeciwko zaśladowi do hitlerowskiego Wehrmachtu. Tworzą się komitety przeciwpoobrojczej akcji. Nawet dzienniki reakcyjne pełne są listów od czytelników, od matek i ojców, którzy nie chcą wydać swoich synów na nową rzeź wojenną.

„Ani jednej łory węgla ani jednego kilograma stali na imperialistyczną wojnę!” — oto nowe hasło bojowników o pokój w Trizonii. Stanie się ono wkrótce również popularne, jak głodne już dziś na całym świecie zawołanie demokratycznej młodzieży niemieckiej: „Ami go home!”.

Marian Podkowiński

Usprawnić akcje werbunku nowych kadr dla przemysłu

ROZWIJAJĄCY się z każdym miesiącem nasz socjalistyczny przemysł wymaga stalego napływu nowych sił roboczych...

UPRZYWILEJOWANE ŻOLĄDKI... należą do tych, którzy mieszkają, lub pracują w okolicach ul. Sienkiewicza...

lenia tych kadr nie będzie można dokonać wielkiego dzieła przebudowy naszego kraju...

Czy oddział ten spełnił swe zadania w roku ubiegłym? Należy stwierdzić, że niezupełnie...

Błędów i niedociągnięć w pracy pracowników referatów zatrudnienia i werbunku...

W powiecie starachowickim szczególnie ujemnie na przebieg werbunku robotników...

Na obniżenie wyników wykonania planów werbunkowych wpłynął także cząsty fakt delegowania pracowników referatów...

z woj. poznańskiego, które w listopadzie ub. r. osiągnęło 96 proc. planu werbunku...

Celem uniknięcia błędów roku ubiegłego i wykonania zadań 1952 r. Samodzielny Oddział Zatrudnienia...

Audycja szkolna w kieleckim Technikum Chemicznym

Audytoria zaciękwione. Dziewczynki i chłopcy słuchają prelekcji o pewnym muzyku...

Rządziła władze w Polsce magnateria, a MONIUSZKO przedstawił w swojej operze „HALKA”...

Na audycję szkolną w Technikum Chemicznym przyjechali artyści warszawskiej opery...

Równie pięknie śpiewał Stólnika z „Halki”, WŁADYSŁAW SKORACZEWSKI...

czych wyników w werbunku należy również postawić w wiążącym poziomie sprawę szkolenia zawodowego i ideologicznego pracowników referatów...

Czytelnicy otrzymują gazety każdego ranka...

Wczesny rano. Ulicami miasta spieszą tłumy ludzi do pracy, do biur, sklepów...

Pod adresem Prezydium MRN

Kuźnia SOM-u w Borkowicach skróci czas remontu siewników o 5 dni

Coraz więcej pracowników kuźni i warsztatów remontowych przy SOM-ach i PZGS-ach zgłasza swój udział...

Pracownicy kuźni Waclaw Zbrozczyk i Bolesław Fidor postanowili wyremontować 13 siewników w 7 dni...

Wśród kłębów błękitnego dymu usmiechnięty młodzieniec sprawdza działalność silnika SOM-owskiego traktora...

PIATEK 18 STYCZNIA PARSTWOWY TEATR IM. ST. ZEROWSKIEGO

RADIO 15.30 Audycja dla świetlic Dalekiecy. 16.00 Dalekenni popołudniowy

ARMIA LUDOWA... TRYBYNA WIALNOŚCI... W. Kucybała, ps. „Frank”, Władysław Jaworski ps. „Stary Władek”

Zaopatrujcie się w zdjęcia do dowodów osobistych

Masy pracujące Kielecczyzny w walce o wyzwolenie narodowe i społeczne

Halina Czerny-Stefańska — godna odtwórczyni genialnych dzieł Chopina

Ciesz się półny waukał
Jękły giucho kamentle,
Ideał slegnął bruka.

(Cyprian K. Norwid — „Forteplian Szopena“).

W życiu każdego wielkiego artysty jest taka chwila, w której talent zrywa raz na zawsze ciężące pięta niepewności i wypowiada wojnę całemu światu, zdobywając go systema tycznie i trwale. Przed 27 miesiącami byliśmy świadkami im nego zgola wypadku: świat poddał się sam. W Warszawie, na IV Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim, reprezentanci świata muzyki złożyli hold młodzieńczej polskiej pianistce, HALINE CZERNY-STEFANSKIEJ, nieznannej wówczas szerokim rzeszom społeczeństwa, uznając od razu wielkość jej talentu.

„I tak zaczęła się sława. Przed naszymi oczami przesuwały się jak w kalejdoskopie miasta, kraje, sale koncertowe. Każdy następny dzień niesie nowe triumfy. Polska pianistka, mimo całej wrogości oboku imperialistycznego do Polski Ludowej, odnosi olbrzymie sukcesy artystyczne w krajach kapitalistycznych. Nie ma tu zdań podzielonych. Zbyt gorąco przyni ją jedna z najwspanialszych chopinistek w świecie — mieszkająca w Londynie, Cambridge,

Halina Czerny-Stefańska

Glasgow, Manchester, Liverpool, Paryż czy Wiedeń, Sztokholm czy Bruksel, by reakcyjny krytycy zachodni mogli nie przyznać jej rzeczywistej wielkości.

W maju 1951 r., gdy w Londynie organizowany jest międzynarodowy festiwal sztuki i muzyki, Halina Czerny-Stefańska — jedyna tam Polka — wzbogaca go niecodziennym pięknem swojej muzyki.

W ciągu tych 2 lat, dzielących nas od IV Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego, Halina Czerny-Stefańska była ambasadorem kultury polskiej w krajach, których narodo budują socjalizm; pracowała dla umocnienia przyjaźni między narodami polskim, a narodami tych krajów. Słuchali muzyki Chopina w jej wykonaniu robotnicy pracujący w fabrykach, słali się na estradzie rotany kobiece, tkany rekons oscarowanej budapeszteńskiej widowni.

Słuchała wielkiej artystki Moskwa — Stolica Kraju Związkiego Socjalizmu, który wydał najwybitniejszych artystów w świecie. Wśród nich, tych największych, rodzaka nasze czuła się jak równa wśród równych. W uznaniu jej talentu radzieccy przyjaciele przyjeźli ją na członka Związku Radzieckich Muzyków. Wspaniali ludzie radzieccy siedzieli na koncertach z zapartym tchem. Moskwa, Leningrad i Kijów, miasta, w których pianistka wystąpiła, ogotowały jej niezapomnianą owację.

Związek Radziecki ceni i szanuje geniusz Fryderyka Chopina. W latach panowania burżuazji w Polsce, w latach walki proletariatu o władzę, kiedy muzyka Chopina „pasa uszy” mieszczan i ziemianskich snobów, w ZSRR brzmiała zwycięsko. Etyuda c-moll, rest wśród prostego ludu kult Chopina — największego w dziejach poety fortepianu.

Norwid w „Forteplanie Szopena“:

„Nie stargam Cię ja — nie! Ja wydatnie...”

Ok 1927. Ze Związku Radzieckiego przyjechał do Warszawy młodzieńcki radziecki pianista, 20-letni Lew Oborin. Odbywał się I Międzynarodowy Konkurs Chopinowski. Świat kapitalistyczny przysłał swych najwybitniejszych, wypróbowanych mistrzów fortepianu. Formalizm, czysta wirtuozeria i rutyna okazały się jednak słabsze niż wiersność odczytania i prostota wykonania genialnych utworów. Lew Oborin zdobył na Konkursie pierwszą nagrodę. Była to najbardziej namacalna prawda o Kraju Związkiego Proletariatu.

W listopadzie ub. roku 1.200 miejsce obrajmy sali GAVEAU, jednej z najwspanialszych sal koncertowych Paryża, zapemili delegaci różnych krajów świata na scenę ONZ, by posłuchać gry bawiającej właśnie w Paryżu najznakomitszej polskiej chopinistki Haliny Czerny-Stefańskiej. Pełna niecodziennego czaru gra artystki — przybyłej z państwa „za żelaznej kurtyny”, z kraju walczącego o pokój — była najbardziej wymowną ilustracją słów ministra Wyszynskiego, który — przemawiając z trybuny Organizacji Narodów Zjednoczonych — mówił w imieniu całego obozu pokoju, kiedy podkreślał stały, systematyczny wzrost stopy życiowej mas pracujących Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, każdodziennie podnoszenie się poziomu kulturalnego ludności krajów, w których walka o pokój oceniana jest jako najbardziej piękna i zaszczytna zadania.

W Polsce Ludowej artyści cieszą się nieznaną u nas w okresie przedwojennym miłością państwa i społeczeństwa. To umiłowanie wszystkiego, co tworzące i piękne, otoczenie czuła i opieką wszystkiego, co drogie narodowi w jego bogatej tradycji — to jeszcze jeden dowód naszej walki o pokój, o której Maurice Thorez powiedział, że jest walką o chleb i różę.

Przed stu trzydziestu laty w prawych wsiach i na kująskich łakach słuchali smetnych kulałaków, chłoni

skich mały Chopin. Wlewały się w uszy chłopca czystym strumielem mieszając się z niejasnymi rozbrzmiały jego najpiękniejszą i najczystsza muzyką. Słuchaniem miesząc się z niejasnymi prosty ale już wolny lud kujaw

Halina Czerny-Stefańska wolne chwile pobytu w Kielcach wykorzystata na zwiedzenie miasta. Pomagata jej w tym siostra — znana naszym czytelnikom aktorka Teatru im. Stefana Żeromskiego — Aleksandra Czerny. Na zdjęciu: artystki na placu przed renesansowym kieleckim Zamkiem.

wspomnieniami rozmów ojca z profesorem Brodzińskim, który mówił o pieśni gminnej, że jeśli ją oszlifować szlachetnym kunsztem poetyckich reguł, stanowią krynicę piękna, że nie ma innej drogi dla dojścia do czucia narodowej sztuki...

Szukał więc mały Fryderyk na kujawskich wsiach natchnienia do swych pełnych pejzażowego nastroju mazurków, czy tryskających narodową dumą polonezów.

„I była w tym Polska, od zenitu Wszechdoskonałości dzieł, Wzięta tęczą zachwytu — Polska — przemienionych kłodziejów“.

W sto lat po śmierci Wieszcza Kujawskie i pomorskie wsi — te, z których wysłał w 1824 roku do rodziców w Warszawie listy pisząc, że „gra, rysuje, biega, używa świeżego powietrza i słucha wiejskich pieśni” —

sił swych starych melodii oszlifowanych, podniesionych do godności ogólnonarodowych.

Pojechała do tych wsi kujawskich najznakomitsza polska pianistka, Halina Czerny-Stefańska, gdyż artyści w naszej ojczyźnie oddali swój talent na służbę ludu, a nie garstkę uprzywilejowanych.

Dzisiaj, kiedy wydobywamy na światło dzienne najlepsze narodowe treści, winniśmy pamiętać o zasadniczych pierwiastkach genialnej chopinowskiej muzyki. O nich powiedziała Halina Czerny-Stefańska podczas swego pobytu w Kielcach tak:

— Utwory Chopina trzeba wykonywać z bezwzględna wiernością tekstu i z jak największą prostotą. Tylko wtedy bowiem nie zatraci się nic z narodowego stylu muzyki i jej ludowych pierwiastków.

Bolesław Bartoszewicz

ZA DOŁAROWA KURSIEM

Dlaczego rodzina Brown żyje w biedzie?

W artykule wstępnym „LITERATURNIA GAZETA”, pt. „Dlaczego rodzina Brown żyje w biedzie?”, czytamy m. in.:

— Irene Brown, żona robotnika fabryki budowy maszyn w Tronton (stan New Jersey), należącej do koncernu Westinghouse, matka dwojga małych dzieci, opowiadała korespondentowi gazety związkowej „United Electrical News” co następuje:

„W ubiegłym roku mąż dostał podwyżkę w wysokości 10 centów za godzinę i dorabiał coś niecoś po fajranda. Ale sciąga się z niego tam ta kie podatki, że przynosi do domu prawie tyle co przedtem, a że ceny znacznie skoczyły w górę, to mamy w rzeczywistości mniej niż dawniej. Gdyby nie praca w godzinach nadliczbowych, to w ogóle nie wyobrażam sobie, jakbyśmy wiażali koniec z końcem“.

W analogicznej sytuacji znajdują się obecnie miliony ludzi pracy w USA. Można przytoczyć mnóstwo faktów z życia codziennego, ilustrujących niezmiernie trudną sytuację materialną ludzi pracy w USA, Anglii, Francji, Włoszech, Niemczech Zachodnich, w Belgii, Holandii i pozostałych krajach kapitalistycznych.

Milliardery amerykańscy posuwają się do ostatecznych granic awanturnictwa i szalenstwa, uważając wojnę za jedyny środek wzmocnienia chwilejącego się w posiadach „amerykańskiego stylu życia”. Stwarzają oni warunki, w których militarizm staje się definitywnie podstawą kapitalistycznej gospodarki, a konflikty zbrojne i wojny — normalnym stanem naszej planety.

Dziś, kiedy wydobywamy na światło dzienne najlepsze narodowe treści, winniśmy pamiętać o zasadniczych pierwiastkach genialnej chopinowskiej muzyki. O nich powiedziała Halina Czerny-Stefańska podczas swego pobytu w Kielcach tak:

— Utwory Chopina trzeba wykonywać z bezwzględna wiernością tekstu i z jak największą prostotą. Tylko wtedy bowiem nie zatraci się nic z narodowego stylu muzyki i jej ludowych pierwiastków.

sy ludności USA, jakoby system „regulowanej” gospodarki wojennej był zgodny z ich interesami, zabezpieczał je przed bezrobociem, rokował im podwyższenie stopy życiowej, a nawet „prosperity”. Jednakże bezlitosna rzeczywistość dnia dzisiejszego dostarcza coraz więcej dowodów, potwierdzających raz jeszcze niejednokrotnie już sprawdzony fakt, że monopol, „regulując” życie gospodarcze, usiłują — jak pisał Lenin w 1917 r. stworzyć dla robotników „katorgę wojenną, a dla bankierów i kapitalistów — raj“.

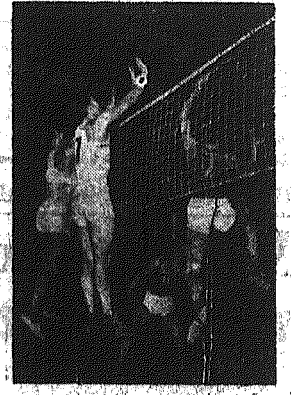
Wzrost bezrobocia, intensyfikacja pracy, zwiększające się brzemie opodatkowania, drożyzna rosnąca na gruncie inflacji — oto podstawowe przyczyny obniżenia zdolności nabywczej mas w świecie kapitalistycznym, przyczyny zmniejszenia spożycia. Dlatego właśnie w Anglii rodziny robotnicze nie są w stanie wykupić należnych im na kartki racji żywnościowych. Tu właśnie tkwią korzenie ciężkiej sytuacji Brownów i milionów innych rodzin w Ameryce.

Pogarsza się znacznie stan zdrowotny mas pracujących. Według oficjalnych danych, w USA choruje obecnie 25 milionów osób; śmiertelność na skutek chorób serca jest obecnie o 20 proc. wyższa, niż 10 lat temu.

W Stanach Zjednoczonych, w Anglii i innych krajach kapitalistycznych klasa robotnicza nie chce się pogodzić z reżimem kapitalistycznej katorgi wojennej. Charakterystyczny dla roku ubiegłego powszechny wzrost ruchu strajkowego. Już sam przez się świadczy o aktywizacji klasy robotniczej. Bronią sprawy pokoju, szerokie masy ludzi pracy stają do walki przeciwko okrutnemu uciskowi monarchii i małym matematom podległym wojennym.

KULTURA FIZYCZNA I SPORT

Decydujące pojedynki w bokserskich rozgrywkach pucharowych

Drużyny warszawskie zakochają rozgrywki w siatkówce o Puchar na szczeblu wojewódzkim (klasy wydzielonej m. stol. Warszawy). Na zdjęciu: Fragment rozgrywek CWKS — AZS (białe kostiumy). Wygrał CWKS. CAF — fot. Dąbrowiecki

Pierwszy krok bokserski

Sekcja boksu WKKF organizuje pierwszy krok bokserski, w którym winni wziąć udział zawodnicy dotychczas nie startujący w oficjalnych zawodach. Poszczególne turnieje odbędą się w kilku miastach: w Radomiu dnia 27 bm., w Kielcach i Starachowicach dnia 18 bm.; przed niedzielnymi spotkaniami mistrzowskimi. W związku z tym mecze pucharowe rozpoczyna się o godzinie 16. Zgłoszenia do pierwszego kroku przyjmują drużyny kosiboda...

Spotkania bokserskie, które rozegrane zostaną w nadchodzącą niedzielę, mają największe znaczenie ze wszystkich dotychczasowych meczów pucharowych. Decydować one będą o tytule mistrzowskim i o spadku do klasy niższej.

Najważniejszym i najciekawiej zapowiadającym się będzie kielecki mecz Gwardia — Stal. „Derby” Kielc tym razem są decydujące, bo pokonany tracą prawie zupełnie szansę na zdobycie pierwszego miejsca. Obie drużyny czynią przygotowania do tego meczu. Prawdopodobnie na ringu spotkają się następujące pary: Szafranek — Tajer, Majkowski — Waszkiewicz, Purman — Bednarski, Zachara — Futlakiewicz, Latkowski — Borek, Kubiśki — Luzański, Owczarek — Bochenek, Jotejko — Bebel, Bombalski — Zwierzchowski, w wadze ciężkiej Stal w dalszym ciągu nie posiada zawodnika.

Już z ustawiania par widać, że wszystkie pojedynki będą bardzo interesujące i dostarczą zwolennikom obu drużyn wiele emocji. Stal, która posiada w swym zespole kilku młodych, niedoświadczonych bokserów będzie miała bardzo trudne zadanie. Gwardia posiada mniej, luk w składzie a tym samym realniejsze szanse na sukces. Poprzedni mecz wygrała Gwardia 11:9.

W Radomiu przodownik tabeli ostrowiecka Stal, walczy z metalowcami radomskimi. Jeśli ra...

Każdy sportowiec członkiem TPP-R

domianie wygrają (na co ich stać), zmniejszą się poważnie szanse sympatycznej drużyny ostrowieckiej na uzyskanie tytułu mistrzowskiego.

I w tym meczu może dojść do kilku ciekawych walk jak: Sarczen — Zapalski, Rozenbiat — Derlikowski, Pyszniakowski — Jaskólski, Wierzbowicz — Majchrzak, Kubiśki — Kozioł czy Siporski — Staniewski. Pierwsze spotkanie tych drużyn dało wynik 10:10.

W Starachowickim meczu GWKS — Stal wojkowi walcza o utrzymanie się w klasie woje-

wódzkiej, co przy obecnej formie gospodarzy może się im udać. Walki Terpiłowski — Głuchowski i Kozłowski — Siedlak zapowiadają się najbardziej interesującymi. W pierwszym spotkaniu w Kielcach zwyciężyła Stal 11:9.

Dla orientacji podajemy aktualną tabelę:

Stal Ostrowiec	7	13	101:39
Stal Kielce	7	10	84:54
Gwardia Kielce	6	8	87:53
Stal Radom	5	5	48:52
Stal Starach.	6	2	37:83
GWKS Kielce	7	1	58:82
Włókieniarz Radom	4	1	23:53

W Gdańsku — Wrzeszczu trwa obóz przygotowawczy czołowych zawodników tenisa stołowego, którzy będą reprezentowali Polskę w meczu z NRD.

Na zdjęciu: Grupa uczestników obozu przegląda plan rozgrywek eliminacyjnych. Od lewej: A. Otrebna, junior warszawskiej Spójni K. Rogowicz, który w eliminacjach pokonał mistrza Polski Patryńskiego, Z. Zawłaza, S. Krugier, U. Dołężna, W. Gai, A. Arbach i M. Guzikówna.